

Bilag til f.t.l. vedr. skattekontrolloven

medlem af ligningskommissionen om at efterse hans selvangivelse for unøjagtigheder, og at der ikke foreligger notat herom hverken af skatteinspektøren eller fra Hjortnæs. Endvidere har sagsbehandleren på skattekontoret i Hørning, Grethe Weirsøe, forklaret, at »hun fik ikke på noget tidspunkt oplysning fra skatteinspektøren om, at skatteyderen (Hjortnæs) havde henvendt sig til ham«.

2) Fradragene. En mand i Hjortnæs' stilling burde udmærket være klar over, hvilke og hvor store fradrag han kan foretage på sin selvangivelse. Det uafsluttede byggeregnskab er ingen undskyldning, da Hjortnæs – ifølge en forklaring af sparekassefuldmægtig Oluf Hjortkær, SDS i Hørning – »ved en telefonisk henvendelse til sparekassen i løbet af et kort øjeblik ville kunne have fået samtlige oplysninger om betalte og godskrevne renter, som han skulle bruge ved udfærdigelsen af selvangivelsen«. Dette undlod han, uanset at han selv hævder at have været i telefonisk forbindelse med sparekassen.

3) Byggeregnskabet. Hvorfor drog Hjortnæs ikke selv omsorg for, at skattevæsenet fik overdraget det endelige byggeregnskab, da han modtog det fra sparekassen i midten af marts? Det var skattevæsenet selv, der et par måneder senere måtte rekvirere det fra sparekassen. Han vidste jo allerede i marts, at sagen var under behandling, og burde være så meget mere opmærksom på, at regnskabet kom ligningsmyndigheden i hænde, som han ifølge sin egen forklaring havde bedt skatteinspektøren se selvangivelsen efter. Hjortnæs siger hertil, at han »var af den sikre opfattelse, at skattevæsenet havde omhandlede regnskab, evt. i kopi«. Men undersøgt det havde han ikke.

På ovennævnte grundlag var ligningsrådet ikke i tvivl. Den 6. april 1976 statuerede rådet enstemmigt – med fuldt kendskab til skatteinspektørens erklæring – at Karl Hjortnæs havde været groft uagtsom på sin selvangivelse.